ÑAPA

WAAR ZIJN ZE GEBLEVEN?

In de maandelijkse rubriek 'Waar zijn ze gebleven' belicht Freda Keuker een bekende (of minder bekende) Antilliaan of Arubaan die een nieuw leven heeft opgebouwd in een ander land. Heeft u, als lezer, familie of bekenden die voor deze serie in aanmerking komen, dan zien we u suggesties graag tegemoet, via e-mail eindredactienapa@amigoe.com of telefonisch via 7670344.

Mayra Ingrid van Heeswijk werd op 6 maart 1942 geboren op Bubali, Aruba. Haar vader was Nederlander en haar moeder Arubaanse. De van Heeswijks behoorden tot een bekende onderwijzersfamilie op Curaçao. Het ziekenhuis op Bubali waar Mayra geboren is, staat er nog steeds en heet nu Quinta del Carmen. Toen Mayra een jaar oud was verhuisde het gezin naar Curaçao.

Tekst: Freda Keuker Foto's: Mayra de Haas

Een optreden voor TeleCuraçao in Hubentud na marcha.

Mayra: "Ik heb een heerlijke tijd gehad op Curaçao. Ik heb er tot mijn twintigste jaar gewoond. Op Negropont, waar ik toen woonde, heb ik de lagere school - de Schröderschool - doorlopen. Later ben ik naar een andere Shell-wijk verhuisd, naar Rio Canario. Met de grote vàkanties ging ik altijd naar mijn oma, Mamachida, op Aruba. Mamachida, die duidelijk Indiaanse trekken in haar gezicht had, was de allerliefste oma van de wereld. Ik heb tijdens die vakanties op Aruba altijd een fantastische tijd gehad. Mijn familie van moeders kant woont er nog steeds.

Muziek heeft altijd - tot op de dag van heden - een grote rol gespeeld in mijn leven. Dat heeft een goede reden. Mijn moeder komt namelijk uit een muzikale familie: de familie Zeppenfeldt. Als jong meisje van zes jaar zong ik al - samen met mijn zusje Stella - voor Radio Curom. Ik weet nog hoe het liedje heette: 'Toen opa eens uit de kamer was'.

Tijdens kampeervakanties van de Shell speelde ik gitaar en zong bij het kampvuur. Maar behalve bij kampvuren trad ik ook met mijn zus Stella en mijn nicht Erna vaak op als 'The Heeswijk Sisters' in Hotel Intercontinental en voor de televisie. Ook hebben we een keer een beker gewonnen in het programma 'Hubentud na Marcha'.

Weggegooid geld

"Al vroeg wilde mijn moeder mij pianolessen laten volgen en daar werd ook daadwerkelijk een begin mee gemaakt. Ik kreeg les van Shon Coco Palm. Maar dat duurde niet lang, want Shon Coco zei tegen mijn moeder dat hij het 'plaka bentá afó' - weggegooid geld - vond om mij les te geven, omdat ik direct al alles uit het hoofd kon spelen. Helaas, wat als compliment van Shon Coco was bedoeld is nu niet direct zijn meest pedagogisch verantwoorde opmerking geweest. Ik ging van les af en heb dus nooit fatsoenlijk van noten leren spelen. Voortaan zou alles op gehoor gaan! Maar eerlijk gezegd heeft dat ook voordelen gehad, want veel muziek is niet op schrift gezet, volksmuziek bijvoorbeeld, en dan komt mijn muzikaal gehoor goed van pas."

Mayra doorliep haar middelbare schooltijd op de mms Maria Immaculata. Ze was vaak meer aan het dromen dan dat ze luisterde naar wat er tijdens de lessen werd gezegd. Vooral het leren van geschiedenis dreef haar - volgens eigen zeggen - tot wanhoop.

Mayra: "Ik kan me nog heel goed een paar leraren herinneren: de heer Bongers, die gaf wiskunde, de heer Van Koppen van psychologie en juffrouw Kock, die gaf aardrijkskunde.

Toen ik van de mms afging, ben ik gaan werken op het hoofdkantoor van Shell Curaçao in Emmastad. Dat duurde anderhalf jaar. Toen ben ik met mijn ouders, broer en zus naar Nederland vertrokken. Dat was in augustus 1962. Het schip waarmee we gingen was het Portugese schip de Vera Cruz. Dat vond ik erg fijn, want ik had een zwak voor de Portugese taal, die ik als kind veel hoorde bij de familie van mijn Portugese vriendinnetje uit Madeira. Ik heb later ook cursussen Portugees gevolgd, trouwens.

Nederland vond - en vind - ik, ondanks het weer, een heel prettig land met veel mogelijkheden. De eerste jaren heb ik in Tilburg gewoond, ben toen getrouwd, vertrokken naar Engeland en daarna naar Den Haag gegaan. Uit mijn eerste

Carnaval op het Maria Immaculata.

The Heeswijk Sisters in Club Asiento.

Naar Nederland in 1962.

Mayra de Haas-van Heeswijk

De derde klas van de Schröderschool.

Een recente foto van Mayra.

huwelijk heb ik een mooie dochter, en van die mooie dochter nu een schattig kleindochtertje van vier jaar.
Ik heb dertig jaar gewerkt voor een grote werkgeversorganisatie in Den Haag. Natuurlijk deed ik tijdens personeelsfeesten altijd mee en maakte muziek bij de cabaretvoorstellingen. Ik ben nu al weer vijf jaar gepensioneerd en vermaak me prima."

'Alma Latina'
"Op mijn 30e ben ik lessen gaan volgen op de Paraguayaanse harp en ik bespeel nu al vele jaren dit prachtige instrument. Bekende harpisten als Digno García van het oude trio Los Paraguayos, Roberto Guaraní en Alfredo Rolando Ortiz zijn als vrienden op bezoek geweest. De eerste twee zijn helaas overleden."
"Samen met mijn man Fred de Haas en vrienden vormen we het Kwintet 'Alma Latina' en treden op in theaters, bij openingen van tentoonstellingen en vele andere gelegenheden zoals bijeenkomsten op Arubadag en festiviteiten van Antilliaanse verenigingen. Ook de eeuwige optimist en altijd opgeruimde presentator Robby Schouten en zijn onafscheidelijke, sympathieke cameraman Alex Alberto waren bij ons thuis in Nederland te gast."
"Onlangs traden we nog op bij de presentatie van de tweetalige dichtbundel *Kurason kibrá kurason hinté* (Heel mijn gebroken hart) van Frida Domacassé."
Een van de leden van het kwintet is Doy Salsbach, arrangeur en leider van de salsaband Colegio Latino, welbekend op Curaçao vanwege het 'oude' trio Los Aventureros. De klassiek geschoolde fluitiste van de groep heeft voor de Antilliaanse muziek aanwijzingen gekregen van Julian Coco. Alma Latina zingt en speelt liederen uit vele Zuid-Amerikaanse landen en, natuurlijk, ook muziek uit de Antillen. De groep heeft twee cd's gemaakt en wie meer hierover wil weten kan dat vinden via de website www.alma-latina.nl.
Mayra is van veel markten thuis. Niet alleen op het muzikale vlak. Naast de muziek heeft ze tien jaar aan keramische vormgeving gedaan en jarenlang verschillende cursussen gevolgd in het maken van sieraden. Ze werkt met heel kleine kraaltjes (rocailles) en volgt op dit moment een cursus bij een Russische kunstenares. Samen met haar heeft ze onlangs mogen exposeren.
Mayra woont tegenwoordig met haar man Fred de Haas in Wassenaar. Fred is ook geen onbekende op Curaçao. Hij doceerde gedurende vijf jaar Frans op het Radulphus College. Hij trok met leerlingen de kunuku in om hen in contact te brengen met de oude Curaçaose muziek, richtte met leerlingen een Aguinaldosgroep en een Tambú-groep op die onder meer optrad voor TeleCuraçao in het programma van El Gordito de Oro. Samen met leerling Tony Halabi organiseerde hij een grote show die werd uitgevoerd in Centro Pro Arte en - met medewerking van Robby Schouten - ook op Aruba. Fred musiceerde met het trio van zijn vriend Angel Salsbach in het Concierto de Aranjuez onder meer voor TeleCuraçao en speelde gitaar in de Antilliaanse Mis van Etzel Provence. De Haas heeft veel geschreven over Antilliaanse literatuur en hij vertaalt uit het Papiamentu. In de rubriek 'Ingezonden' van de Amigoe, zijn ook diverse bijdragen van zijn hand verschenen.
Al woont Mayra in Nederland, in haar hart blijft ze toch Antilliaanse.
Mayra: "Ik vond het een voorrecht om op de Antillen te mogen opgroeien en ik heb er een heerlijke, onbezorgde jeugd gehad. Met één been sta ik nog op de Antillen, ik houd van de Antilliaanse muziek, van het eten, de gastvrijheid, de humor, de taal en niet te vergeten: van de zon!"

The Heeswijk Sisters in 1960.

Conjunto Alma Latina.

Rio Canario, 1953.

In Theater Pepijn, 1985.